

som Tiden medførte ogsaa for deres Erhverv, skønt dette som andre Erhverv har haft baade gode og onde Tider. I Krigens første Tid havde Slagterne gunstige Vilkaar at arbejde under. Den daarligste Periode har de haft, medens den nuværende Kødordning har været gældende, og det har de til Dels selv været Skyld i. I hvert Fald tør jeg sige, at den nuværende Kødordning baade for Konsumenter og Producenter har været tilfredsstillende, mindst tilfredsstillende maaske for Producenterne.

Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) udtalte, at som Regel blev de truffne Bestemmelser omgaaet. Dette er sikkert for stærkt sagt. Hvis det var rigtigt, havde Slagterne ikke noget at klage over. Naar de har klaget og fremhævet deres Tab, tror jeg, det er sket, netop fordi de fleste alligevel har været i Stand til at holde og ogsaa har holdt sig de gældende Bestemmelser efterrettelige. Der er brodne Kar i alle Lande. Men Kødudvalget har i hvert Fald forespurgt alle de offentlige Myndigheder Landet rundt, om der er foregaaet Omgaaelser af Bestemmelserne, og bedt dem om at anmelde, hvor saadanne er foregaaet. Der er til Kødudvalget indkommet ganske enkelte Anmeldelser om Overtrædelser, og de er tagne til Efterretning. Der fremkommer saa mange Rygter, men det kniber som oftest med at faa at vide, hvem man skal henvende sig til for at komme til Bunds i Sagen. Dette er, som sagt, de største Vanskeligheder, vi har haft, og jeg kan oplyse, at disse Vanskeligheder for Mellemandelens Vedkommende paa det nuværende Tidspunkt i det væsentligste er forsvundet. Den Sænkning i Prisen, som har vist sig i den sidste Tid, har skabt taalelige Forhold for Mellemandlerne, og hvis det Prisniveau holdes, kan de nuværende Maksimalpriser i al Almindelighed give Slagterne en passende Avance for deres Arbejde. — Dette er det væsentligste, jeg har ønsket at fremsætte udover, hvad der fremgaar af Bilagene.

Jeg skal nu gøre et Par ganske korte Bemærkninger til de Udtalelser, der er fremsatte af det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup). Jeg skal ikke ved denne Lejlighed tage den gamle Strid op om, hvordan hele dette Forhold har virket overfor Landbruget, men det ærede Medlem brugte atter under denne Forhandling det Udtryk, at Landbruget havde svaret en meget stor Skat til Befolkningens Forsyning med billigt Oksekød. Hvordan Forholdet har været, før den nuværende Ordning indtraadte,

skal jeg ikke komme ind paa, det er forhandlet saa omstændeligt ved tidligere Lejligheder, men jeg vil gerne understrege, at det kan ikke bestrides, at Statens meget betydelige Tilskud til Kødforsyningen, der i det Tidsrum, den nuværende Kødordning har virket, har andraget 21 Mill. Kr., har frembragt den Købeevne i Befolkningen, som har været Betingelsen for, at Kvægpriserne i Danmark til Fordel for Landbruget er blevet saa høje, som de er. Det vilde have været umuligt for Befolkningen at købe saadanne Kvanta til saadanne Priser, hvis ikke Staten havde forøget deres Købeevne med 21 Mill. Kr., og der er heller ikke for mig nogen Tvivl om, at disse 21 Mill. Kr. i Statstilskud har været en væsentlig Aarsag til, at Landbruget har taget mindst 21 Mill. Kr. ind i Merpris for Kvæget, idet det har vist sig, at Eksportprisen indenlunde har kunnet holde Trit med den Pris, som Hjemlandets Forsyning dikterede. Skal man gøre Ret og Skel, tror jeg, man maa indrømme, at Producenterne har været vel tjente med denne Ordning, og naar den samlede Eksportafgift kun har givet Staten en Indtægt af knap 2½ Mill. Kr. og Udgifterne ved Kødloven har været 25½ Mill., kan det ikke betegnes som en Skatteydelse fra Landbruget, men det har absolut økonomisk været et Plus for os, og jeg synes ikke, man skulde skamme sig ved at vedkende sig det. Det, der har været vanskeligt, har, som sagt, været at modarbejde Virkningen af Statstilskuddet. Jeg har aldrig i og for sig mødt nogen Uvillie hos Landbruget mod at erkende, at man maatte have en Kvægpris, der i hvert Fald kunde holde i Forhold til de gældende Bestemmelser, jeg har ikke fra nogen Side mødt Modstand mod et Arbejde i saa Henseende, og det glædede mig ogsaa, at det ærede Medlem fra Sæby i Kødudvalget gav sin Tilslutning til, at man traf de Bestemmelser, som var udtrykte i de omtalte Forhandlinger med Erhvervene, for at holde Kvægprisen nede paa det rimelige. Jeg tror derfor, man i Fremtiden skal være lidt varsom med at tale om den store Skat, Landbruget har ydet til Befolkningens Forsyning med Oksekød. Jeg tror, det har faaet Vederlag for, hvad det har ydet.

Dernæst vil jeg gerne fremsætte et Par Bemærkninger om Lovforslaget om Maksimalpris paa levende Kvæg. Det er rigtigt, som det ærede Medlem fra Sæby anfører, at jeg baade i Kødudvalget og i det Udvalg, der blev nedsat angaaende det